

Nhớ Em

Lê Văn Tú

Chậm, dịu dàng

Có những mùa thu, hoa vàng quên nở trong vườn. Có những mùa

đông, chim trời quên bay về tổ ấm. Có những chiều êm, lòng tôi xao xuyến như

nắng mềm, hồn tôi thao thức vì nhớ em, nghe chiều lặng yên. Có những vầng

thơ, ru lòng tôi nỗi mong chờ. Có những nụ hoa, cho đời tôi bao ước

mơ. Có những chiều mưa, lòng tôi ướt át như lá dứa, ngày nào em đến trên

bến xưa, nhớ ngày tiễn đưa. Ôi từ xa cách chốn ngàn thương, lòng

se thất mối sầu vương, em về bên ấy có buồn, có với sầu

thương. Ôi, đời đã có những hẹn thề, thì vẫn có ngày về,

cho dù chia xa, bao thời gian qua. Đã mấy mùa

sang, hoa vàng đã nở trong vườn. Tôi vẫn chờ mong, chim hồng đem tin về

bến. Có những chiều lên, nhìn cây lá xác xơ trước thềm, lòng nghe hoang vắng vì

thiếu em, thấy đời buồn tênh. Nghiêng bóng chiều phai, đi về trong cõi mê

này. Đâu biết ngày mai, những lời yêu thương có phai. Chỉ biết còn

nhau, lòng tôi tha thiết như thuở nào, và em vẫn nhớ nụ hôn đầu, những ngày có nhau.